

Konu : Feshin Son Çare Olma İlkesine Uyulmaması – Yargı Kararı

No : 24102023-004

Tarih : 24/10/2023

Feshin Son Çare Olma İlkesine Uyulmaması – İşçiye Orantısız Yaptırım Uygulanması – Geçersiz Fesih

T.C İSTANBUL BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 25. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2023/637

Karar No: 2023/1225

Tarihi: 04/07/2023

- » Feshin Son Çare Olma İlkesine Uyulmaması
- » İşçiye Orantısız Yaptırım Uygulanması
- » Geçersiz Fesih

ÖZET: Davalı tarafın davacının yaptığı işten başka bir işte görevlendirilme sebebinin sunduğu delillerden anlayamadığı, fesih bildirim ekindeki tutanağa göre bu görevlendirmeyi reddeden davacı dışında 6 çalışan daha mevcut olduğu, bu teklifin sunulan delillere göre bir kez yapıldığı, kabul etmemek konusunda davacı ısrarı yönünde herhangi bir delil mevcut olmadığı, yapılan işin niteliği itibarı ile ve çalışma şartları olarak davacının yaptığı iş işe aynı işi yaptığının ispat yükünün davalı işveren de olduğu davalı işvereniğin bu konuda ispata yeter herhangi bir delil ibraz etmediği, bizzat davalı tanıklarının bile iş yeri koşullarının biri birinden farklı olduğu yönünde beyanda buldukları, feshin son çare olma ilkesine uyulmadığı ve orantısız yaptırım olduğu, ilk derece mahkemesi kararının objektif değerlendirmeye dayalı istinaf sebebinin karşılar nitelikte olduğu kanaatine varılarak HMK 353/1-b-1 maddesine gör davalı tarafın istinaf başvurusunun ESASTAN REDDİNE karar verilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

Davacı vekili verdiği dava dilekçesi ile, müvekkilin davalı yanında 03-04-2018 ile 29-09-2021 tarihleri arası enjeksiyon operatörü olarak çalıştığını, iş akdinin davalı tarafından haklı bir sebep bildirilmeden fesih edildiğini, davacının kuru, ferah ve daha güvenli olan ve 3 yıldır çalıştığı enjeksiyon makinasından alarak, çalışma saatlerini sözleşmeye aykırı şekilde, rutubetli, tehlikeli gaz ve kimyasalları içinde sıkı maske ile çalışılabilen strofor bölümüne geçmesinin işveren tarafından emredildiğini, davacının bu bölümde çalışmak istemediğini beyan edince işveren tarafından işine

son verildiğini, bu durumun kötü niyetli ve hukuka aykırı olduğunu bu nedenle işe iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı vekili verdiği cevap dilekçesi ile davacının kendisine verilen görevi yerine getirmediğini, davacının 2018 yılından beri enjeksiyon birimi personeli olarak çalıştığını, davacının kendisine verilen görevi yerine getirmediğini, tutanak tutulup savunmasının alındığını, davacının görevini yapmamakta ısrar ettiğini, bu nedenle davacının iş akdinin davacıya noterden gönderilen ihtarname ile 4857 sayılı yasanın 25-2-h maddesine istinaden fesh edildiğini, davacının strofor işini yapmaması, görevini yapmadığı anlamına geldiğini, strofor işinin üretim bölümü içinde bir iş olduğunu, iş sözleşmesinde bu durumun belirtildiğini, davanın reddini talep etmiştir.

29/09/2021 tarihli fesih bildirimini ile enjeksiyon birim personeli olarak görev aldığı bölümde straför işinin yapılması da görevini ayrılmaz bir parçası olduğundan bu işi yapmayı reddetmesi sebebi ile uyarı almasına rağmen dikkate almadığından İş Kanunu 25/2 maddesine göre iş akdinin fesh edildiği bildirilmiş olup, dava şartı arabuluculuğa yasal süresinde başvurularak anlaşamam ile sonuçlanması üzerine işbu davanın açıldığı, yasal sürelerle uyulduğu anlaşılmıştır.

Davacı davalı iş yerinde 3 yılı aşkın süre ile enjeksiyon operatörü olarak çalışmış olup, davalı iş yeri çalışan sayısı olarak iş güvencesi kapsamındadır.

Davalı tarafın davacının yaptığı işten başka bir işte görevlendirilme sebebinin sunduğu delillerden anlayamadığı, fesih bildirim ekindeki tutanağa göre bu görevlendirmeyi reddeden davacı dışında 6 çalışan daha mevcut olduğu, bu teklifin sunulan delillere göre bir kez yapıldığı, kabul etmemek konusunda davacı ısrarı yönünde herhangi bir delil mevcut olmadığı, yapılan işin niteliği itibarı ile ve çalışma şartları olarak davacının yaptığı iş işe aynı işi yaptığının ispat yükünün davalı işveren de olduğu davalı işverenliğin bu konuda ispata yeter herhangi bir delil ibraz etmediği, bizzat davalı tanıklarının bile iş yeri koşullarının biri birinden farklı olduğu yönünde beyanda buldukları, feshin son çare olma ilkesine uyulmadığı ve orantısız yaptırım olduğu, ilk derece mahkemesi kararının objektif değerlendirmeye dayalı istinaf sebebinin karşılar nitelikte olduğu kanaatine varılarak HMK 353/1-b-1 maddesine göre davalı tarafın istinaf başvurusunun ESASTAN REDDİNE karar verilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

Dr. Bülent ÖZ